

TERVE!

6

Årg 2
Jan 2002

MEDLEMSBLAD FÖR SKÅNEFÖRENINGEN FINSKA KRIGSBARN

Eila Hedenklo och Arvo Öljäkkä

Stort tack !

En trivsamt och glad stämning infann sig hemma hos Pirjo och Bengt Milton den 24 nov, vid föreningens sista medlems-träff för året. Festkommittén dukade upp piroger, lådor, risgrynsgröt och mycket annat till de 40 gästerna. Ett stort jobb hade lagts ner på att skapa en trevlig *pikku-joulu*, en försmak av finsk Jul. Gästerna framför ett tack till Pirjo, Kerttu och Maj-Lis. Stort tack också till makarna Milton, som åter upplåtit sitt hem för medlemmarna.

Inte tusen tack

utan 1360 tack sänder Aila Strömberg till alla bidragsgivarna vid insamlingen för Kotiliesi-tidningens fadderverksamhet. Insamlade 1360 kr har sänds iväg omgående liksom en information om vår förening till själva tidningen.

Kotiliesi = Hemmets härd.

Nya medlemmar

Det har skett en betydande och glädjande ökning med ca 25 nya medlemmar det gångna året; 115 st är vi för närvarande + 16 stödjande medlemmar.

De senaste vi nu hälsar välkomna är **Maire Rosenberg** från Sölvesborg och **Irene Ohlsson** från Knislinge.

Många kan bli fler, inte sant? Låt oss hjälpas åt att söka upp och intressera fler "av vår sort" för medlemskap.

Staffan stalledräng.

Nya tag !

Att ha synpunkter på aktivitetsnivån i föreningen är naturligtvis inte populärt. Någon tå kan ju känna sig trampad på. Det måste ändå vara varje medlems självklara rätt att kräva valuta för medlemsavgiften. För övrigt skall kritik inte alltid uppfattas som gnäll - särskilt inte om den åtföljs av förslag till förbättringar, förnyelse och aktivare insatser. D.v.s.: Nya tag!

Bl a krävs aktuella, föreningsspecifika stadgar och tydliga arbetsregler, en föreningsbudget, plan för kommande medlemsmöten, som till plats och innehåll speglar medlemsönskemål, insatser för rekrytering och medlemsvård. Självfallet fordrar detta lyhördhet och aktivitet från styrelsens sida.

Frågorna har börjat diskuteras i styrelsen den 15 dec och kommer att pågå till årsmötet, som lär bli välmatat med ämnen. Vad som händer sedan får vi se. Den som vill vara med och påverka föreningens arbete skall givetvis vara med på årsmötet. Då diskuteras bl a stadgar. Då förrättas också val till olika funktioner i föreningen. Och det är alltid viktigt att vara på det klara med vilka personer man vill se i styrelsen och andra poster. I en förening som vår gäller ju inget annat än rent personval, så är det någonstans man kan påverka en valutgång är det här - om man nu vill det!?

De närmaste månaderna kommer jag att hålla en låg profil och ägna mig åt dokumentationsjobb, för att inte riskera att fler tår skall känna sig trampade på av min inblandning i föreningen.

Tapani Rossi

önskar TERVE!s läsare **Gott Nytt År!**

XTRA styrelsemöte 2 nov

Riksförbundet Finska Krigsbarn har p.g.a. en förtroendekris bytt kassör, vilket också fått direkta konsekvenser för Skåneföreningen. Vid ett extra styrelsesammanträde den 2 nov beslöts att med omedelbar verkan lämna uppdraget som kassör till annan person fram till årsmötet. Det är alltså fråga om förlorat förtroende, inget annat. Redan på styrelsemötet den 8 sept hade vederbörande anmält sin avgång ur styrelsen inför nästa verksamhetsår.

VEM ÄR VEM I SFK?

Här finns namnen på de som är valda till styrelse, revision, valberedning och festkommitté.

Till alla poster, utom de två *kursiverade*, skall val förrättas vid årsmötet i mars*)

Post	Period	Nuvar. innehavare o uppdrag
Ordförande	Val 1 år	Kosti Markkanen (TERVE!)
Ledamot	1 år kvar	Annikki Nilsson (v sekr)
Ledamot	1 år kvar	Marjatta Oredsson (TERVE!)
Ledamot	Fylln.val 1 år	Gunnel Nordström (avgår)
Ledamot	Val 2 år	Anita Sjöholm (v ordf + TERVE!)
Ledamot	Val 2 år	Keijo Yndén (sekr + TERVE!)
Ledamot	Val 2 år	Ritva Jönsson
Suppleant	Val 1 år	Kerttu Larsson
Suppleant	Val 1 år	Onni Lönnqvist (TERVE!)
Suppleant	Val 1 år	Leena Strömberg
Suppleant	Val 1 år	Kristina Tarkman (TERVE!)
Suppleant	Val 1 år	Marjatta Titoff
Revisor	Val 1 år	Arvo Oljakka
Rev suppl	Val 1 år	Siw Mårtensson
Valbered.	Val 1 år	Sven Andersson
Valbered.	Val 1 år	Pirkko Eklund
Valbered.	Val 1 år	Seija Yndén
Festkom.	Val 1 år	Kerttu Larsson
Festkom.	Val 1 år	Maj-Lis Lönnqvist
Festkom.	Val 1 år	Pirjo Milton
Festkom.	Val 1 år	Kristina Tarkman

*) Årsmötet hålls den 16 mars 2002 i Ystad.

Material till ev. följande Terve! lämnas/sändes till lokala Terve!-redaktörer (se listan t.v.).

TERVE!

MEDLEMSBLAD FÖR
SKÅNEFÖRENINGEN NR 6
FINSKA KRIGSBARN

Det är en förmån för TERVE! att få presentera en medlems personliga betraktelse över att vara krigsbarn.

Länge levde jag i tron att ingenting kan förändra mej. Nu tror jag att sinnelag kan påverkas - inte med våld; men med mjukhet och närvaro.

Tankarna kan få utlopp - frågorna svar.

Gemensam bakgrund är viktig så vi kan hjälpas åt att gräva i minneshålor, djupt därinne.

Inga tårar, men minnesluckor som svämmar över av känslor som aldrig nämnts

Med åren har mycket höljts i grå dimridå - "Det var så länge sen ..."

Just nu, just här lever vi och vi har våra minnen både mörka och ljusa, sorgsna och glada.

Någon bok eller musik kan väcka alldeles särskilda bilder ur det förgångna.

Sanna bilder eller glömda hågkomster får liv i minnet.

Något har gjort så ont så ären har fått vara ... Men allt läks sakta, sakta och gör fortfarande ont ...

Stället kan vi gemensamt tala om minnen som har format oss till de människor vi är idag.

Vi som upplevde kriget.

Irja Kristiansson - Ystad

Bokhyllan

Kristina Tarkman anmäler en ny bok av John Görnebrand, som nyligen utkommit med "Där vi lekte som barn". Den innehåller personliga berättelser från Göingeland. Variationen i innehållet är stor. Det handlar om swingpjattar, krigsbarn, kommunsammanslagning, gårdsgenealogi mm.

För pris och beställning kontakta Grafika Förlag Bokmarknaden AB, Lilla Fiskaregatan 1B 222 22 LUND Ring 046-37 23 20, fax 046-37 23 60 centia@bokmarknaden.com

Visst är Finlands historia intressant!

I senaste MedlemsNytt menar Pertti Kavén att vi kvarstannare i Sverige generellt sett inte är intresserade av Finlands historia. Jag kan ge PK rätt i att det finns krigsbarn, som av någon anledning förnekar sitt ursprung. Men det finns avsevärt fler som är intresserade av både historien och släkten. I många år har jag själv läst mycket om Finlands historia. Det har varit välgörande att få en nyanserad uppfattning om olika skeenden i mitt fosterland.

Jag delar delvis Kavéns uppfattning om den hjältemodiga försvarskampen under vinterkriget. Men jag kan också inse att Finlands hjältemod präglats bl a av "segrarna" vid Salla, Raate, Kitilä

o.s.v. Finska framgångar där fick stor hjälp av idiotisk strategi och taktik av ryska befälhavare i kombination med undermålig trupp och materiel. När Röda Armén fick ny ledning, nytt materiel och bättre rustade soldater, då räckte det inte ens med finskt hjältemod. Självklart förringar jag inte de enskilda soldaternas heroiska och självutplånande insatser. De kämpade en Davids kamp mot Goliat, men i vinterkriget fick en utmattad David stryk av en sargad Goliat.

Har man studerat alla tankar och idéer om ett Storfinland, fått veta att Finland redan på 1920-talet anhöll den unga Sovjetstaten samt sett flirten med Tyskland t.ex. vid 20 års minnet av inbördeskriget (1938), ja då kan man kanske förstå Stalins och Molotovs misstro mot Finlands hållning vid världskrigets utbrott.

Som barn fick jag lära att Sovjet anhöll Finland 1941 och det var därför vi skickades till Sverige. Det tog tid för mig att inse att Finland de facto ställde sig på Hitler-Tysklands sida i ett anfallskrig mot Sovjetunionen. Från att återta förlorat område, fortsatte Finland med ockupation av stora delar av Fjärrkarelen; Itä-Karjala skulle förenas med Finland. Nog hade det lilla folket haft ett annat alternativ om inte expansionismen varit de styrandes ledstjärna.

Bortser man från rasbiologiska spekulationer kan man fråga om det var ryssskräcken eller enbart humanitära skäl som låg bakom barnförflyttningen. Eller gjorde man en dygd av nödvändigheten? Under förespeglning att man ville rädda livet på barnen skickades de iväg. Kvar blev kvinnorna ensamma eller med sina äldsta barn. Med fronten ända borta vid Murmanbanan, Onega och Aunus krävdes enorma insatser såväl i krigsindustrin, i krigssjukvården som i transportväsendet och folkförsörjningen. Den enda arbetskraftsreserv som fanns var kvinnorna och barn i tonåren. Det infördes t o m arbetsplikt för kvinnor och sådant är ju svårt att förena med samtidig vård av egna småbarn.

Det är en mångfasetterad och komplicerad händelseutveckling som leder fram till barnförflyttningen. Oavsett om vi blev kvar i Sverige eller fick komma hem till Finland, är det de individuella konsekvenserna av separationerna som påverkat oss mest. Det finns därför ingen anledning att som Kavén försöka skapa någon slags eländets eller smärtans tävling mellan oss krigsbarn.

Vi som blev kvar har påverkats på olika sätt av våra minnen och erfarenheter, men framför allt har vi format våra liv i Sverige. Flertalet av oss har kvar eller har återfunnit och knutit nya starka band med vårt forna fosterland.

Tapani Rossi

Bokhyllan

Irene Ohlsson från Knislinge har skrivit en självbiografisk bok "Från Karelen till Afrika"

av vilken hon lämnat 10 ex till försäljning inom SFK. Av prisets 100 kronor skänker hon hälften till föreningen. Intresserad köpare kan kontakta mig, Det finns bara fem ex kvar.

Tapani Rossi